

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717206984
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6717206984.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátska kancelária so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, (P.O.BOX 205), proti žalovanej H. Š., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. M. XXX, XXX XX M., o zaplatenie sumy 742,06 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu z a m i e t a.

II/ Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.04.2017, ktorá bola doručená súdu dňa 20.04.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 742,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 742,06 Eur od 16.03.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, ktorý je bankou, uzatvoril ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou dňa 01.10.2009 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 33591273. Žalovanej bol poskytnutý na základe zmluvy úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 300,- Eur, pričom bola povinná veriteľovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10,- Eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch veriteľa. Pred odstúpením na vymáhanie veriteľ vystavil ku dňu 09.03.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom účtu ku dňu 28.02.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 742,06 Eur. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje uvedenú sumu. Žalovaná si neplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti, určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2017, t.j. v lehote splatnosti do dňa 15.03.2017. Preto mu vznikol nárok na úhradu i úrokov z omeškania v zákonnej výške.

2. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.05.2017 podľa § 526 Občianskeho zákonníka veriteľ oznámil žalovanej, že ako postupca ku dňu 18.05.2017 postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy vo výške 769,18 Eur spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke na postupníka spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154. Súčasne žiadal záväzok zo zmluvy od okamihu doručenia oznámenia uhradiť výlučne plnením tejto spoločnosti. Toto oznámenie bolo žalovanej doručované dňa 23.05.2017 na adresu: M. XXX.

3. Uznesením sp.zn.: 14Csp/72/2017-39 zo dňa 13.09.2017 súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu s tým, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava z konania vystúpila a na jeho miesto ako nový žalobca vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Bratislava, ktorá sa po tejto zmene stala stranou sporu na strane žalobcu. Zmena bola pripustená podľa § 80 ods. 2 a ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) podľa ktorých súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu, alebo k prechodu práva, alebo povinnosti a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ten, kto vstupuje do konania prijíma vstav konania ku dňu jeho vstupu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2017.

4. Po zmene strany sporu súd na strane žalobcu ďalej konal so spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Uznesením sp.zn.: 14Csp/72/2017-42 zo dňa 09.10.2017 súd vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k žalobe žalobcu, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Výzva bola realizovaná podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uznesenie bolo doručené žalovanej dňa 18.10.2017. Na toto uznesenie žalovaná žiadnym spôsobom nereagovala.

6. V súdnej veci súd pojednávanie na prejednanie žaloby nenariadil podľa § 297 CSP písm. b/ CSP, podľa ktorého druhej vety pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur. V súdnej veci ide o spotrebiteľský spor, v konaní bolo potrebné posúdiť iba otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000,- Eur. O žalobe žalobcu súd rozhodol rozsudkom, ktorý vyhlásil bez nariadenia pojednávania podľa § 219 ods. 3 CSP za zachovania procesných podmienok uvedených v tomto zákonom ustanovení. Oznamil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku.

7. Súd na základe listinných dôkazov, ktoré predložil v konaní žalobca, keď žalovaná nepredložila v konaní žiadne dôkazy a ani nenavrhol žiadne dôkazy vykonať, zistil tento skutkový a právny stav:

8. Dňa 01.10.2009 bola medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Bratislava, IČO: 31 320 155 ako bankou na jednej strane a žalovanou ako klientkou banky na strane druhej uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty Quatro“ č. 33591273 (ďalej len „zmluva“). Na základe tejto zmluvy sa banka zaviazala poskytnúť žalovanej kreditnú kartu k zriadenému kreditnému účtu žalovanej č. 003359273. Jej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „obchodné podmienky“). Zmluva predstavuje formulárové tlačivo banky. Bola formulovaná ako Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty QUATRO (ďalej len „žiadosť“), ktorú žalovaná vyplnila dňa 28.09.2009. Zo strany banky bola žiadosť schválená dňa 01.10.2009, o čom svedčia podpisy na tejto žiadosti. Tým došlo k uzatvoreniu zmluvy na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver s dohodnutým úrokom. Schválený úverový rámec tak ako vyplýva z článku III. zmluvy bol 300,- Eur, žalovaná sa zaviazala splácať úver v štandardnej mesačnej splátke, ktorá bola pevná a určená sumou 10,- Eur. Splatnosť mesačných splátok priamo zo zmluvy nevyplýva. Úver bol dojednaný pri štandardnej ročnej úrokovej sadzbe 22,80 %, ktorá skutočnosť vyplýva zo zmluvných dojednaní.

9. Žalobca v konaní tvrdil, že ku dňu vystavenia nového výpisu z bankovej knihy, ktorý bol vystavený ku dňu 09.03.2017 s konečným stavom ku dňu 28.02.2017 žalovaná zo zmluvy o úvere dlhovala čiastku 742,06 Eur.

10. Žalobca predložil zmluvu a obchodné podmienky.

11. Z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro vystaveného ku dňu 09.03.2017 za zúčtovacie obdobie od 01.10.2009 do 28.02.2017 vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úverový rámec 300,- Eur, štandardná úroková sadzba bola 22,80 % ročne, štandardná splátka bola 10,- Eur mesačne. Ku dňu 28.02.2017 bol vykazovaný na úverovom účte mínusový zostatok 742,06 Eur. Z tohto výpisu, ktorý predložil žalobca, ďalej vyplýva, že žalovaná naposledy z účtu čerpala finančné prostriedky dňa 06.04.2012 v čiastke 11,- Eur. Po tomto dátume žiadne finančné prostriedky z účtu nečerpala, po tomto dni banka zaťažovala účet žalovanej už len rôznymi poplatkami za správu kartového účtu, ďalej zaťažovala účet nákladmi na vymáhanie pohľadávky do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ďalšími poplatkami, sankčnými úrokmi, štandardnými úrokmi.

12. Okrem zmluvy, obchodných podmienok a výpisu z pôžičkovej karty, žalobca žiadne iné dôkazy v konaní nepredložil.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

14. Žalobca v konaní uplatnil nárok voči žalovanej na zaplatenie sumy 742,06 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvy zo dňa 01.10.2009 (ďalej len „zmluva“), ktorá bola uzatvorená medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., Bratislava, ako veriteľom na jednej strane a žalovanou ako dlžníčkou na strane druhej. Tejto zmluve bolo pridelené č. 33591273. V zmysle zmluvy sa banka zaviazala poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet pre žalovanú č. 0033591273. Na základe tejto zmluvy banka žalovanej poskytla kreditnú kartu a viedla pre žalovanú kartový účet, ktorú skutočnosť žalovaná v konaní nepoprela. Kreditná karta predstavovala formu revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý bol čerpaný používaním tejto karty žalovanou. Žalovanej bankou bol poskytnutý na základe zmluvy chválený úverový rámec vo výške 300,- Eur, keď bol úver bol poskytnutý pri dohodnutej štandardnej ročnej úrokovej sadzbe 22,80 %. Žalovaná sa zaviazala platiť štandardnú mesačnú splátku na vrátenie úverových prostriedkov vo výške 10,- Eur, keď tieto skutočnosti vyplývajú zo zmluvy. Splatnosť splátok zo zmluvy nevyplýva. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ktoré bližšie upravovali práva a povinnosti zmluvných strán. Žalovaná kreditnú kartu využívala, v konaní nepoprela tvrdenie žalobu, že kreditnú kartu jej banka poskytla a že ju využívala. Táto skutočnosť napokon vyplýva i z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro za obdobie od 01.10.2009 do 28.02.2017. Naposledy čerpala žalovaná finančné prostriedky cez kreditnú kartu dňa 06.04.2012. Po tomto dátume už finančné prostriedky cez úverovú kartu nečerpala, poskytovala však na účet úhrady, poslednú úhradu vykonala dňa 29.05.2014 v čiastke 10,- Eur. Naposledy čerpala finančné prostriedky žalovaná z účtu dňa 06.04.2012 v čiastke 11,- Eur. Po tomto poslednom čerpaní finančných prostriedkov žalovanou, tak ako vyplýva z výpisu z pôžičkovej karty Quatro, banka zaťažovala úverový účet žalovanej už len úrokmi, rôznymi poplatkami, sankciami, poplatkami za správu kartového účtu a podobne. Táto zmluva bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže žalovaná ju uzatvorila ako spotrebiteľka, ktorá nekonala v rámci predmetu obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na povahu strán, ktoré zmluvu uzatvorili. Má spotrebiteľský charakter napriek povahe tzv. absolútneho obchodu (§ 497 Obchodného zákonníka) s poukazom na § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, podľa ktorého touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného vyplývajúce i zo zmluvy o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka).

15. V tejto súvislosti treba doplniť, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie takých otázok, ako je otázka premlčania, otázka úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba expressis verbis vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky, ktoré bolo ustálené v aplikačnej praxi súdov aj prijatím tejto novelizácie, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. I.ÚS/402/2013 zo dňa 19.06.2013 v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútneho obchodu upravený v Obchodnom zákonníku

nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. V tejto otázke je súdna prax už ustálená. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Aj v tomto ohľade je súdna prax už ustálená (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015).

16. Ďalšia zásadná zmena v ochrane práv spotrebiteľa vykonaná zákonom č.102/2014 Z.z., s účinnosťou od 01.05.2014 nastala v tom, že týmto zákonom bolo zavedené ustanovenie § 5 b/ Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný, resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať. V zmysle novely zákona č. 250/2007 Z.z. vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014 v zmysle § 5b orgán (v tomto prípade súd) rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu (ex offa) na premlčanie nároku (na rozdiel od úpravy uvedenej v § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktorá vyžaduje, aby námietku premlčania účastník výslovne vzniesol). Keďže toto zákonné ustanovenie bolo zavedené zákonom č.102/2014 Z.z., ktorý neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy, je potrebné ho aplikovať na všetky súdené veci v čase rozhodovania. Ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorý sa uplatňuje pri procesných predpisoch.

17. Napriek tomu, že žalovaná v konaní námietku premlčania nevzniesla, keďže má v konaní postavenie spotrebiteľa, súd z úradnej povinnosti skúmal, či nárok žalobcu je alebo nie je v konaní premlčaný.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 01.05.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. V konaní bolo nesporne zistené z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro, ku dňu 09.03.2017, za obdobie od 01.10.2009 do 28.02.2017, že žalovaná posledné finančné prostriedky cez kreditnú kartu čerpala dňa 06.04.2012 v sume 11,- Eur. Po tomto dni finančné prostriedky z úverového účtu už prostredníctvom kreditnej karty nečerpala. Nakoľko v súdnej veci ide o spotrebiteľskú vec, na otázku premlčania súd aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka § 101 a nasl.. Aplikácia týchto zákonných ustanovení vyplýva z § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení.

23. Žalovaná naposledy čerpala z účtu finančné prostriedky dňa 06.04.2012. Po tomto dni už nečerpala žiadne úverové prostriedky. Žalobca podal žalobu na súde dňa 20.04.2017. Pokiaľ veriteľ (banka) po skončení príslušného mesiaca vystavila informáciu z informačného systému banky (výpis z bankovej knihy) o obratoch, ktorá obsahovala okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených zo správou a používaním kreditnej karty, čerpaním a splácaním úveru, tak ako to uvádzal žalobca v žalobe, a pokiaľ žalovaná svoje záväzky zo zmluvy neplnila riadne a včas, veriteľ mohol už dňa najneskôr 31.05.2012, čo je nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom žalovaná naposledy čerpala finančné prostriedky z úveru, podať žalobu na súde o vymáhanie svojej pohľadávky zo zmluvy voči žalovanej. Túto podal až dňa 20.04.2017, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby uvedenej v § 101 Občianskeho zákonníka na úspešné vymoženie svojej pohľadávky. Táto mu márne

uplynula dňa 31.05.2015. Právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom je premlčané a preto nebolo možné premlčaný nárok priznať, keď na premlčanie súd prihliadol z úradnej povinnosti v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z..

24. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

25. Na záver súd ešte dodáva, že aplikácia § 103 Občianskeho zákonníka neprichádzala do úvahy, pretože žalobca v konaní nepredložil žiadne dôkazy o predpisovaní splátok, ani o ich splatnosti, nepredložil tvrdené odstúpenie od zmluvy.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Žalovaná mala v konaní plný úspech vo veci, preto jej súd priznal plný nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).